"Od ovog svijeta dato nam je ono što je dato i već smo se uplašili da nam nagrada za naša dobra djela nije ubrzana."

Ibrahim b. Abdurrahman b. 'Avf prenosi da je Abdur-Rahmanu b. 'Avfu, radijallahu anhu, doneseno jelo, a on je postio, pa je rekao: „Poginuo je Mus'ab b. Umejr, a bio je bolji od mene, i zamotan je u samo jedan ogrtač: kada mu se pokrila glava, pojavile su mu se noge, a kada su mu se pokrile noge, ukazala mu se glava. Od ovog svijeta pruženo nam je ono što je pruženo", ili je rekao: "Od ovog svijeta dato nam je ono što je dato i već smo se uplašili da nam nagrada za naša dobra djela nije ubrzana." Potom je počeo plakati, pa je i jelo ostavio.

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Značenje hadisa: Jednog dana Abdurrahman b. 'Auf bio je postač, pa kada je nastupilo vrijeme iftara, doneseno mu je jelo. U većini sučajeva postač žudi za hranom i to je nešto uobičajeno, ali on se prisjetio stanja u kojem su živjeli prvi ashabi, a i on je bio jedan od njih, jedan od muhadžira. Iz poniznosti i skromnosti, kazao je: "Mus'ab b. Umejr bio je skromniji i ponizniji od mene, jer je izabrao siromaštvo i strpljenje." On je to kazao iako je poznato kod učenjaka da su deseterica obradovanih Džennetom bolji od ostalih ashaba. Prije islama Mus'ab je bio kod svojih roditelja u Meki, a oni su bili bogati. Otac i majka su mu odijevali najbolju odjeću: odjeću mladića i djevojaka i bio im je blizak, ali kad je primio islam, napustili su ga i otjerali od sebe. On je učinio hidžru sa Poslanikom, sallallahu 'alejhi ve sellem, i bio je sa muhadžirima. Nosio je zakrpljenu odjeću, nakon što je u Mekki, kod svojih roditelja imao najbolju odjeću. Međutim, on je sve to napustio i učinio hidžru Allahu i Poslaniku. Na dan Uhuda Poslanik sallallahu 'alejhi ve sellem, dao mu je bajrak i on je poginuo kao šehid. Uz sebe je imao komad odjeće kojim kada bi mu prekrili glavu, otkrile bi mu se noge, a kada bi mu prekrili noge, otkrila bi mu se glava. Tada je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, naredio da se njome prekrije glava a da mu se noge prekriju izhirom (vrsta bilja, trave). Abdurrahman se, dakle, prisjećao stanja ovog čovjeka, a zatim je rekao: "Oni su otišli i predali su dunjalučki plijen koji im je Allah podario onima koji su došli nakon njih, kao što Uzvišeni veli: 'i bogatim plijenom koji će uzeti.'"(El-Feth, 19.) Zatim je rekao: "već smo se uplašili da nam nagrada za naša dobra djela nije ubrzana.", tj. bojimo se da se i na nas ne odnose riječi: "Onome ko želi ovaj svijet, Mi mu brzo dajemo što hoćemo i kome hoćemo, ali ćemo mu poslije Džehennem pripremiti, u kome će se osramoćen i odbačen peći." (El-Isra, 18.) Ili: "Vi ste u svome životu na Zemlji sve svoje naslade iskoristili i u njima uživali." (El-Ahkaf, 20.) Kao što se prenosi od Omera, radijallahu 'anhu. Oni su se ovog najviše bojali, a i on se bio pobojao da su im nagrade za dobra koja su učinjena već dodijeljene na dunjaluku, te je iz straha zaplakao i pobojao se da neće biti uveden u društvu dobrih prije njega. Potom je ostavio i hranu.

